

M. A. ULJANOVALLE

25/VIII. 99.

Rakas äiti, palasimme viime sunnuntaina kotiin ja saimme kotoa Manjan kirjeet ja leikkeet (niistä merci) sekä „Neue Zeitin” Anjutalta ja (kahden) Levitskiä vastaan tähdätyn kirjoitukseni vedokset ²⁸⁶. Niistä olen erittäin iloinen. Anjuta kirjoitti minulle, että täällä käynnin suhteen te oikeastaan olette yhä vieläkin kahden vaiheilla ja ehkä matkustaisitte, jos olisitte varmoja siitä, että laivalla voi kulkea Minusiin ja takaisin. Luettuamme tämän päätimme lähettää sinulle sähkösanoman, että laivat kulkevat syyskuun puoliväliin saakka (minut laiva — tosin viimeinen — toi viime vuonna ihan Minusiin saakka syyskuun 20 päivän seutuvilla), joten ehtisitte tulla, tietenkin jos sinä olet täysin terve eikä Mitjan asia pidätä. Toivottavasti olette saaneet tuon 22 p:nä lähetetyn sähkösanoman * ajoissa? Vastaukseksi siihen odotamme teitä itseänne tai kirjettä. Tähän saakka (kahtena vuotena) syksy on täällä ollut hyvä, en tiedä, miten käy tänä vuonna sateisen kesän jälkeen.

Anjutan lähettämistä kirjoista minua ilahdutti erikoisesti Mehring; toisen osan lukemisen juuri lopetin ja olen siihen hyvin, hyvin tyytyväinen. Credo der Jungenissa ** minua suorastaan hämmästytti noiden fraasien tyhjiys. Se ei ole credo, vaan yksinkertaisesti jotain viheliäistä sanahelinää! Aion kirjoittaa siitä seikkaperäisemmin.

Kirjailijan vaitiolo minua suututtaa. Webbiä eivät ole lähettäneet. Kirjoitusta markkinoista eivät ole julkaisseet, Bulgakovin-vastaisesta kirjoituksesta ei kuulu mitään. Mielestäni häneltä pitäisi ottaa kaikki käsikirjoitukset takaisin

* Sähke ei ole säilynyt. *Toim.*

** — nuorten ohjelmassa. *Toim.*

ja antaa ne toimitukselle itse, jotta saataisiin ajoissa tarkat vastaukset niiden julkaisemisesta ja voitaisiin pitää yhteyttä toimituksiin välittömästi. Minun on tietysti epä-mukava sitä tehdä, mutta Anjutan luulisin voivan sen tehdä, jos vain muut asiat sallivat hänen uhrata aikaa siihen: parempihan on lähettää suoraan perille kuin kirjailijan kautta. Jos hän pidätti häntä vastaan tähdätyä kirjoitustani vain siksi, ettei ole saanut vielä valmiiksi vastaustaan siihen, niin se on jo suorastaan sikamaista! Hänelle itselleen on turha kirjoittaa, ei vastaa.

Suutelen sinua hellästi, terveiset teille kaikille.

Sinun V. U.

*Lähetetty Shushenskojen kylästä
Podolskiin*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljuutsija“
aikakauslehden 8.—9. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan
